రచయితలకిదొక శాపం

అతని పేరు సప్తగిరి. సొంతఊరు వెంకటగిరి. అయితే ప్రస్తుతం ఉద్యోగ రీత్యా భువనగిరిలో ఉంటున్నాడు.

సప్తగిరి "డబ్బు సంపాదించడమెలా?" అన్న మూడొందల పేజీల పుస్తకం వ్రాసి, అంతటితో ఆగక దాన్ని అచ్చు కొట్టించి దాదాపు పదివేల రూపాయల వరకు అప్పుల పాలయ్యాడు. అందువల్లనే అతడు ఇక్కడకు ట్రాన్స్‌ఫరు పెట్టించు కున్నాడని చెప్పుకుంటారు.

ఆ రోజు ఆదివారం. సప్తగిరి గదిలో కూర్చుని తీవ్రంగా లెక్కలు చేస్తు న్నాడు. పుస్తకానికి పెట్టిన ఖర్చు, అమ్ముడయిన పుస్తకాలు! ఇంకా ఎవరెవరు బాకీ ఉన్నారో పర్టిక్యులర్స్ తయారు చేస్తున్నాడు. అతను మూడు లిస్టులు ప్రిపేరు చేశాడు. మొదటిది ఉత్తమ, రెండవది మధ్యమ, మూడవది అధమ అంటే అవి వరసగా అప్పు పూర్తిగా ఎగగొట్టినా ఫరవాలేదనుకున్న వారి లిస్టు, కొంతవరకు చెల్లించి కొంత ఎగగొట్టేవారి లిస్టు, పూర్తిగా చెల్లించవలసిన లిస్టు.

ఇంతలో బయట పంపుదగ్గర కూజాకి నీళ్ళు పడుతున్న పన్నెండేళ్ళ పిల్ల తలుపు తట్టి "అయ్యగోరూ, మీ కోసం ఎవరో వచ్చారు" అంది.

తనను మధ్యలో డిస్టర్బు చేసినందుకు విసుగునటిస్తూ వోరగా ఉన్న తలుపులు బార్లాగా తెరిచి "లోపలికి రమ్మను" అన్నాడు.

భుజాన ఒక పెద్దకట్ట పుస్తకాలతో లోపలికి ప్రవేశించాడు అతని కొలీగ్ గోవిందరావు. ఆ పొజిషన్‌లో గోవిందరావుని చూసిన సప్తగిరి మూర్ఛబోయి తమాయించుకున్నాడు.

"గురూ! బాధపడకు. ఏంచేస్తాం? ముందేమో పుస్తకాలు పంచేస్తివి. ఇప్పుడు అడగబోయేసరికి పుస్తకాలు తిరిగి ఇచ్చేశారు. కొందరేమో పుస్తకం కనిపించడం లేదంటున్నారు."

"డబ్బు సంపాదించడ మెలా" అనే పుస్తకం రాసి డబ్బు సంపాదించాలను కున్న సప్తగిరి తన ప్రయోగం తనకే బెడిసి కొట్టినందుకు ఎంతో బాధపడి పోతున్నాడు.

ఇంతలో టైము చూసిన సప్తగిరి హడావుడిగా "సరే, గోవిందరావ్. ఒక్క నిముషం నువ్వు బయటకూర్చో వరండాలో కుర్చీఉంది" అన్నాడు.

"ఇక్కడ కూర్చుంటే ఏం, గురూ!"

"నువ్వు కూర్చో అమ్మా. మా బాబువికదూ. రెండు నిమిషాలే" అంటూ గోవిందరావుని రెక్కబట్టి బయటికి నెట్టి తలుపులు మూసి లోపల గడియ పెట్టు కున్నాడు.

"నీలవేణి, నీలవేణి" అంటూ చిన్నగా పిలిచాడు.

బిందె చంకనపెట్టి పూలతీగలా నడిచిపోతున్న నీలవేణి కిటికీ దగ్గరకు వచ్చి ఆగిపోయింది.

"దేవిగారి దర్శనం ఉదయం నుంచికాలేదు."

"మా నాన్న ఇప్పటివరకు ఇంట్లోనే ఉన్నాడు. మీకేమో కిటికీ దగ్గర నిల బడి గంటలకొద్ది కబుర్లు చెప్పాలాయె. అందుకే ఆయన్నలా వెళ్ళనిచ్చి వచ్చాను" వగలుపోతూ అంది నీలవేణి.

"కిటికీ దగ్గర నిలబడి కబుర్లు చెప్పకపోతే గదిలోకి రాకూడదేమిటి?

"అమ్మో గదిలోకే. అందులోనూ మిమ్మల్ని నమ్మిరావడం."

"ఎం? నేను సింహాన్నా నిన్ను నమిలి మింగేస్తాననుకోవటానికి?"

"మరికాక. నువ్వు మగ పురుగువయితే, మేము ఆడపురుగులం. మీకూ మాకు తరతరాలనుంచి యుద్ధమే కదా. మోసం చేయడం మీ వంతు మోసపోవడం మా వంతు."

"అబ్బో మాటలు చాలా నేర్చావే."

"అంతా రచయితగారి పుణ్యం."

రచయిత అని సంబోధించేసరికి సప్తగిరి ఉబ్బిపోయాడు.

"అయితే 'డబ్బు సంపాదించడమెలా?' పుస్తకం ఇంకో కాపీ ఇచ్చేదా" అన్నాడు ఆనందంగా.

"ఎందుకు? ఒకటిచ్చావుగా "విత్ లవ్" అని వ్రాసి."

"ఇంతకీ నీ అభిప్రాయమేమిటి, నీలవేణి. వర్త్ రీడింగ్ కదూ?"

"నిజం చెబుతున్నాను-బాధపడకు. దాని పేరు "మోసంతో డబ్బు సంపాదించడమెలా?" అని ఉండాలి."

"అంటే?"

"అపార్థం చేసుకోకు, మహాశయా. టైటిలు ఆ విధంగా మార్చావంటే నీ పుస్తకాలు కొత్తగా రిలీజయిన సినిమా టిక్కెట్లలా అమ్ముడుపోతాయి. అసలు డబ్బు సంపాదించాలంటే మోసంచేయాలి కదా."

"నిజమే నీలవేణీ. అలాగే చేస్తా. కాని టైటిలు మార్చాలంటే మళ్ళీ ఎంత ఖర్చవుతుందో" ఆలోచనలో పడిపోయాడు సప్తగిరి.

తరువాత ప్రేమ కబుర్లతో కొంత సమయం గడిపారు ఇద్దరూ.

"మా అమ్మ పిలుస్తూంది. నే వెడతా" అంటూ కదిలిన నీలవేణి జడ పట్టుకొని కిటికీ దగ్గరకు లాగాడు. ఆమె తన బుగ్గమీద ముద్దు పెట్టుకోవడంకోసం జాంబవంతుని మూతిలా పొడవుగా సాగివస్తున్న అతనిమూతిని ఒకచేత్తో లోపలికినెట్టి జడ విదిలించుకొని బయటికి నడిచింది 'ఆఫ్టర్ మ్యారేజి' అంటూ.

దాంతో నిరాశగా తలుపు తీశాడు సప్తగిరి.

"సారీ, బ్రదర్. నిన్ను బాధపెట్టినట్లున్నాను. బోరుకొట్టిందికదూ?"

"బోరేంలేదు. ఇంటికి వెళ్ళి భోజనంచేసి వచ్చి ఇప్పుడే కూర్చున్నాను."

"అః" అని ఆశ్చర్యంగా నోరుతెరచి, "సరే, రా లోపలికి" అన్నాడు.

సప్తగిరి కుర్చీలో కూర్చుని టేబులు మీద కాళ్ళు పెట్టుకున్నాడు. గోవిందరావు ఈజీచెయిర్‌లో కూర్చున్నాడు.

"అయితే ఏం చేయాలంటావు, గురూ?"

సప్తగిరి తలను ఒకసారి తడుముకొని 'ఎలాఉంది నా తల' అన్నాడు.

టెన్నిస్ కోర్టుకు ఆ అంచూ, ఈ అంచున పెరిగిన వచ్చిగడ్డిలా సప్తగిరి నడినెత్తి వెంట్రుక లూడిపోయి నున్నగా మెరుస్తూంటే, చెంపలమీద మాత్రం వెంట్రుకలున్నాయి. గోవిందరావు సప్తగిరి తలను చాలారోజుల నుంచి చూస్తూనే ఉన్నాడు కాని 'గురూగారూ, ముప్పై ఏళ్ళకే మీ తల టెన్నిసుకోర్టులా ఎందుకయింది?' అని అడగలేక మధన పడుతున్నాడు. ఇప్పుడు తన సమస్య తీరే సమయమొచ్చిందని సంబరపడ్డాడు.

"మీ తలకేశుండి ఎంతో బ్యూటిఫుల్‌గా ఉంది."

"ఏం? నీకూ ఫన్నీగా ఉందా"

"అయ్యయ్యో! ఫన్నీగాదండి. గురువుగారూ, మీరు ఎలా ఉందని అడిగితే సమాధానం చెప్పాను" నొచ్చుకొంటూ అన్నాడు గోవిందరావు.

"ఏం చెప్పేదయ్యా గోవిందరావు నా పరిస్థితి. ఉద్యోగంలో చేరిన కొత్తలో నా తల వెంట్రుకలు కర్లింగ్సుతో ఎంతో దట్టంగా ఉండేవి. తరువాత ఇదిగో ఈ పుస్తకం వ్రాశానయ్యా. దాంతో నెత్తిమీద వెంట్రుకలూడడం మొదలయింది. పుస్తకం వ్రాయడం పూర్తికావడం, వెంట్రుకలన్నీ వూడిపోవడం ఒకేసారి జరిగింది రచయితల కిదొక శాపమయ్యా బాబూ. పేరుగాంచిన రచయితల్ని వెతుకు వాళ్ళలో నూటికి తొంభై మందికి బాల్డ్‌హెడ్డే."

కొమ్ములు తిరిగిన రచయితలతో సప్తగిరి తనను పోల్చుకున్నందుకు రాబోయిన నవ్వు ఆపుకొన్నాడు గోవిందరావు. "చిత్తం. సెలవియ్యండి"అన్నాడు.

"నా బాధంతా ఒకటేనయ్యా. పుస్తకాలు ఈ రోజు కాకపోతే రేపు అమ్ముడవుతాయి, కొంత పర్సెంటు రిడక్షనిస్తే కాని వూడిపోయిన వెంట్రుకలు ఎలాతిరిగి వస్తాయయ్యా!"

సప్తగిరి బాధను చూసి గోవిందరావుకు అతనిమీద జాలి కలిగింది.

"బాధపడకండి. మీ బాల్డ్ హెడ్డు ఏమాత్రమూ అసహ్యంగా లేదు. మీకు రచయితగా అదొక గుర్తింపు కూడాను."

"ఏం గుర్తింపు. గోవిందరావ్? బంగారంలాంటి పర్సనాలిటీ పోయింతర్వాత. నా ప్రేమకూడా ఈ బాల్డుహెడ్ కారణంగానే ఫెయిలయ్యేటట్లుంది. ఈ మానసిక క్షోభ ఎలా భరించేది?"

"ఏం బాధపడకండి మంచి డాక్టర్ని కన్సల్టు చేద్దాం."

"ఒక డాక్టరేం ఖర్మ ఇప్పటికి ఎంతోమంది డాక్టర్లు అయిపోయారు. కాని నా జబ్బు నయంకాలేదు."

"మీరు ఆయుర్వేద డాక్టర్లను కూడా కన్సల్టు చేశారా?"

"ఆఁ! వాళ్ళుమాత్రం ఏం చేస్తారు? వోదార్పుమాటలు చెప్పడం తప్ప."

"అలా అనుకోవడం మంచిదికాదు గురువుగారూ. నే చెప్పే ఈయన ఇటువంటి విషయాల్లో ఆరితేరిన వాడు. మీ జబ్బుకు సరైన వైద్యం చేస్తాడు" సప్తగిరి ధైర్యం చెప్పాడు.

* * *

"నీలవేణీ! నిజంగా నన్ను ప్రేమిస్తున్నావా?'' నీలవేణి కోమలమైన చేతిని తన చేతితో నిమురుతూ ప్రేమగా అడిగాడు.

"ఎందుకు ఇన్నిసార్లు అడుగుతున్నావు? మనం ప్రేమించుకొన్నది నిజం మన పెళ్ళికాబోయేది తథ్యం."

"అదే నువ్వు ప్రేమిస్తున్నట్లు సరదాకి చెబుతున్నావా లేక నిజంగానా? నా పర్సనాలిటీ చూసి చెప్పు.''

"నీ పర్సనాలిటీకేం. నా కలల్లో రాకుమారుడివి."

"నా బాల్డుహెడ్ చూశావు గదా. ఇది తెలిసే మాట్లాడుతున్నావా?"

"బాల్డుహెడ్ ఉంటే ఏం? ఫారిన్‌లో ఎక్కువమంది ఆడపిల్లలు బాల్డుహెడ్‌ను చూసి ప్రేమలో పడుతారట. అదొక డిగ్నిటీగా ఫీలవుతారట. నేను నీలో నచ్చి ఆకర్షింపబడ్డ అంశం అదేనేమోనని నా అనుమానం."

"నో. నెవర్. నీవు నా అందం చూసిగాదు ప్రేమించింది."

"మరి?"

"నా ఉద్యోగం చూసి.''

"ఈ రోజు నా కేదో అగ్నిపరీక్ష పెడుతున్నట్లున్నావు. ప్రేమ అనేది పరస్పర ఆకర్షణవల్ల ఏర్పడుతుంది. ఐశ్వర్యానికి, అందానికి అది అతీతం. ఇక ఉద్యోగం అనేది ప్రేమ గట్టిపడడానికి దోహదం చేస్తుంది. ఉద్యోగం లేకపోయినా ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకొన్న జంటలు ఎన్నిలేవు."

"రేపు పెళ్ళయింతర్వాత నా బాల్డుహెడ్‌ను అసహ్యించుకొంటూ నన్ను చిన్నచూపు చూస్తావు కదూ!''

"ఛ.... నేనెందుకు అలా చేస్తాను. అలాంటివేం మనసులో పెట్టుకోకు. ప్రేమికులు అన్న తరువాత పరస్పరం గౌరవించుకోవాలి."

"నో, నేను నమ్మను. ప్రతి ఆడదీ భర్త అవకతవకల్ని వేలెత్తి చూపి బాధ పెడుతుంది."

నీలవేణి సప్తగిరివైపు కోపంగా చూసింది. తరువాత చరచరా వెళ్ళిపోయింది

ఇంతలో బయట తలుపుమీద చప్పుడయింది.

తలుపు తీయగానే లోపలికి వచ్చాడు గోవిందరావు. "అంతా రెడియేనా?" అన్నాడు.

"రెడి వెళ్దాంపద."

వీళ్ళు వెళ్లేసరికి ఆయుర్వేద భిషక్‌గారు ఇంట్లోనే ఉన్నారు. చాపమీద కూర్చొని, ముందున్న చిన్నటేబిలు మీద ఏదో వ్రాసుకొంటున్నాడు. అతని కెదురుగా రోగులు కూడా చాపలమీద కూర్చొని ఉన్నారు. కొద్దిదూరంలో కల్వంలో ఏవేవో ఆకులు, ఓషధులు నూరుతూ ఇద్దరున్నారు. కొద్ది దూరంలో మందు సీసా లకు పట్టిస్తూ మరొక్క ఇద్దరున్నారు.

భిషక్‌గారి ఆహ్వానం మీద సప్తగిరి, గోవిందరావు, చాపమీద కూర్చొన్నారు ఆయన ఒక్కొక్కరిని వ్యాధి గురించి అడుగుతూదానికి సంబంధించిన మందుపొడులు భస్మాలు, మాత్రలు కట్టి ఇస్తున్నాడు. సప్తగిరి తనవంతు రాగానే అంతా వివరించి చెప్పాడు.

ఆయుర్వేద వైద్యులుగారు మొదట కొంత స్పీచిచ్చారు. "అయ్యా, భారత దేశంలో అనాదిగా వాడుకలో ఉన్న వైద్యము, తిరుగులేని వైద్యము ఆయుర్వేదమై యున్నది. 'ఆయు' అనగా లైఫ్ అని 'వేదము' అనగా నాలెడ్జి అని ఇంగ్లీషు అర్థం. అంటే సుఖజీవనము గడుపుటకు సరియైన జ్ఞానం అని భావం. కనుక ఆయుర్వేదం అన్ని వైద్యములలోకి ఉత్కృష్టమైనదని పెద్దలు చెప్పుచున్నారు.

అయ్యా, మీరు చెప్పే వెంట్రుకలు వూడే జబ్బును ఆయుర్వేదంలో 'ఖాలిత్య" అని అంటారు. దీనికి ఆయుర్వేదంలో అద్భుతమైన మందున్నది. నేనొక భస్మం ఇస్తాను. ప్రస్తుతానికి వాడండి. నిద్ర లేవగానే ముఖం కడుక్కొని తులంభస్మాన్ని తేనేలో కలుపుకొని ఆరగించండి. తరువాత నేనిచ్చిన తైలాన్ని తలమీద మర్దన చేయండి. అలా చేయడంవలన మొదట్లో బలహీనమైన వెంట్రుకలన్నీ వూడి పోతాయి. అయినా భయపడకండి. అలా వాడుతూఉంటే ఫలితం కనిపిస్తుంది.

నాయనా! నీవు అనుమానించాల్సిన అవసరంలేదు. దీనికి తగ్గకుంటే మహ త్తరమైన మందు మరొకటుంది. ఒక నాలుగు వందలు ఇచ్చిపోండి. ఏనుగు దంతా లను పుటంపెట్టి చూర్ణం చేయించి ఇస్తాను. దాన్ని తెనేలో కాని, నేతిలో కాని

రంగరించి బట్టితలమీంద మర్దన చేశారంటే దానికి తిరిగుండదు. అయితే అది వాడ బోయేముందు నున్నగా గుండు చేయించుకోవాలి."

సప్తగిరికి కళ్ళు తిరిగాయి. నాలుగొందలు అంటున్నాడు. ఇంత ఖరీదా? చేసిన అప్పులు ఇప్పటికీ తీర్చలేకున్నాడు. అదీగాక వెంట్రుకలు తీయించేస్తే మరలా వస్తాయో, రావో! ఉన్నవి పోగొట్టుకోవడం అంత అవివేకం మరొకటిలేదు ఆ పర్సనాలిటీతో నీలవేణికి ముఖం చూపించలేడు.

సప్తగిరి గోవిందరావు తొడగిల్లాడు- "ఇక వెళదాం" అంటూ.

"తరువాత వచ్చి నాలుగు వందలు ఇస్తాం కాని ఇంతకు ముందు చెప్పిన భస్మము, తైలము ఇవ్వండి చాలు."

ఆయుర్వేద బిషక్ తన పీజుతో కలిపి మొత్తం పదిహేను రూపాయలు బిల్లు చెప్పాడు. బిల్లు చెల్లించి బయటపడ్డారిద్దరూ.

"గురువుగారూ ఏదో అనుమానిస్తున్నట్టున్నారు." దారిలో అడిగాడు గోవింద రావు.

"అవునోయ్. నాకీ వైద్యం ఇష్టంలేదు."

నడుస్తున్న గోవిందరావు టక్కున ఆగిపోయాడు. "గురువుగారూ! మీరు అదృష్టవంతులు. మీకు పర్మనెంటు క్యూర్ దొరికింది."

"నిజం?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సప్తగిరి.

"సర్టెన్లీ. పక్కవీధిలో ఖాసింఖాన్ అని నా మిత్రుడొకడున్నాడు. వాడికి గొర్రెతోక బెత్తెడు అన్నట్లు తల వెనక నాలుగే నాలుగు వెంట్రుకలున్నాయి. వాటిని ఆరేళ్ళనుంచి ప్రాణంగా కాపాడుకుంటూ వస్తున్నాడు. వాడీమధ్య నాకోవిషయం చెప్పాడు."

"ఏమిటది?"

"ఢిల్లీలో హేర్ ట్రాన్స్‌ప్లాంటేషన్ క్లినిక్ ఒకటుందని. అక్కడకు వెళ్ళి తలమీద వెంట్రుకలు నాటించుకొని వస్తాడని "

"అలా జరుగుతుందంటవా?"

"ఈ అణుయుగంలో సాధ్యంకానిది ఏమీ లేదు, గురూ."

"అయితే ఆలస్యం దేనికి? వెళదాంపద."

ఇద్దరూ ఖాసింఖాన్ ఇంటికి వెళ్ళారు. గోవిందరావు కాలింగుబెల్ నొక్కాడు

"ఎవరూ?" వోరగా తలుపు తెరిచి అడిగిందో ఆకారం.

"నే నమ్మా జి. గోవిందరావుని. అంటే గోడకింద గోవిందరావుని ఈయన మా గురువుగారు."

ఒక నిమిషం తరువాత "మీకు మాత్రమే అనుమతి లభించింది. మీ గురువు గారిని అక్కడే కూర్చోపెట్టండి." అని తిరిగి ఆదే ఆకారంచెప్పింది.

"ఫరవాలేదులేమ్మా, ఖాన్ ఏం అనుకోడులే" అంటూ చనువుగా సప్తగిరిని తోపలికి తీసుకొని వెళ్ళాడు గోవిందరావు. అక్కడ ఖాన్ లుంగీతో కుర్చీలో కూర్చుని ఉన్నాడు. అతని నున్నని తలమీద ఎర్రసిరాతో చదరపు గళ్ళు గీచి ఉన్నాయి. చూడ్డానికి అతనో వింత జంతువులా ఉన్నాడు. వెనుక గొర్రెతోకలా బెత్తెడు జుట్టుంది.

"ఏమిట్రా ఏమిటి విషయం?"

"అవన్నీ తరవాత చెబుతాను. కాని, ముందు గెస్టును పరిచయం చెయ్యి" అన్నాడు గళ్ళు కనబడకుండా తలకు చేతులడ్డు పెట్టుకుంటూ.

"వీరు సప్తగిరిగారని మా ఆఫీసే ఈయన బాల్డుహెడ్‌తో బాధపడుతున్నాడు. హేర్ ట్రాన్స్‌ప్లాంటేషను గురించి తెలుసుకోవాలని వచ్చాడు."

"ప్లీజ్డు టు మీట్ యు, మైడియర్ సప్తగిరిగారూ. హేర్ ట్రాన్స్‌ప్లాంటేషను గురించి అడిగారు కనుక చెబుతున్నాను. దీని ఆఫీసు ఢిల్లీలో ఉందండి. తల మీద ఎక్కడైనా కొంతమేర వెంట్రుకలుంటే చాలు. దాన్ని తీసి మిగతా తలమీద నాటుతారు. ఇక చూసుకోండి నా సామిరంగా! వెంట్రుకలు విచ్చలవిడిగా పెరుగుతాయి. పని గంటా, రెండు గంటల్లో అయిపోతుంది."

"ఎంత అవుతుందంటారు సుమారు?"

"ఒక చదరపు అంగుళం నాటడానికి నాలుగు వందలు అవుతుందండి. ఆ లెక్కన బట్టతల ఎంత వైశాల్యముంటే అంత. అందుకే నా తల మీద చదరపు గళ్ళు గీయించుకున్నాను. ఇవి పదిహేను ఉన్నాయి. అంటే ఆ లెక్కన ఆరు వేలు అవుతుంది."

"ఓ మైగాడ్!"

సప్తగిరి ఆ తరువాతి క్షణంలో మరి అక్కడ లేదు.

* * * * *

సప్తగిరికి రోజులు భారంగా గడుస్తున్నాయి రోజురోజుకి కృశించి పోతున్నాడు. అతను కృశించే కొద్దీ వెంట్రుకలు వూడడంకూడా ఎక్కువగా అయింది నీలవేణి, గోవిందరావుల ఓదార్పు మాటలే లేకపోతే అతనేమయి పోయేవాడో!

ఆ రోజు ఆఫీసు పనిమీద రాజధాని నగరానికి పోవాల్సి వచ్చింది.

సప్తగిరి హైదరాబాదు ఎలాగూ పోతున్నాడు కనుక, గోవిందరావు ఏయే డాక్టర్లను కన్సల్టు చేయాల్సింది చెప్పాడు. సప్తగిరి హైదరాబాదు చేరుకుని తన రికార్డు హెడ్ ఆఫీసులో ఇచ్చాడు. దానిమీద వచ్చే ఉత్తర్వులు తనే స్వయంగా పట్టుకెళతానని, అప్పటివరకు ఇక్కడే ఉంటానని వాళ్ళతో చెప్పాడు.

బొల్డుహెడ్ కంటూ ఒక స్పెషలిస్టు రాజధాని నగరంలో లేకపోవడంతో గోవిందరావు చెప్పిన పెద్ద డాక్టరును కలుసుకో దలిచాడు. రెండో రోజు అపాయింట్ మెంటు వచ్చింది. డాక్టరుని చూడగానే సప్తగిరికి నమ్మకం కలిగింది. కారణం డాక్టరు తలంతా నిండుగా వెంట్రుకలున్నాయి.

సప్తగిరిని అన్ని పరీక్షలు చేసిన డాక్టరు చివరకు ఏ జబ్బూ లేదని నిర్ణయించాడు.

"సార్. ఏన్నో ఆశలు పెట్టుకువచ్చిన నన్ను ఇంత నిరాశతో వెనుదిగిరి పంపడం న్యాయమా" అన్నాడు చివరకు. తను ఎలా వ్యథ చెందుతున్నాడో కన్నీటి గాథగా వివరించాడు.

డాక్టరు చిరునవ్వు నవ్వాడు. తన నుదుటిని గోటితో గీచి తలమీద విగ్గును తీసి టేబులుమీద పెట్టాడు. తల నున్నగా, గుండ్రంగా గ్లోబులా ఉంది. రాష్ట్రంలో ప్రఖ్యాతి వహించిన డాక్టరు, మొన్ననే వైద్య వృత్తిలో ఉత్తమ డాక్టరుగా కేంద్ర ప్రభుత్వ అవార్డు తీసుకున్న వ్యక్తికీ బాల్డుహెడ్డే. సప్తగిరి కళ్ళప్పగించి చూస్తున్నాడు.

డాక్టరు నవ్వి, "సంఘంలో నా విలువ తగ్గి పోతుందని ఇది పెట్టుకోలేదు. నేనెప్పుడూ హాస్పిటలుకు విగ్గు లేకుండా వస్తాను. నిన్న మా వాళ్ళు మీకు అపాయింట్ మెంటు ఇచ్చిన తరువాత నా పరిస్థితి మీకు ఉదాహరణంగా చూపాలని విగ్గు పెట్టుకొచ్చాను.

బాల్డునెస్ అనేది జబ్బుకాదు. తలమీద చర్మం క్రింద కణజాలం వీక్‌గా ఉంటే వెంట్రుకలు త్వరగా వూడుతాయి. దీని గురించి ఎక్కువగా ఆలోచిస్తే అనవసరమైన మానసిక శ్రమ, ఆత్రత తప్పవు. దీనివల్ల శారీరకంగా బాధ లేకపోయినా ఇన్ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్సుతో మనిషి కృంగిపోతాడు. తన అందం తరుక్కు

పోయిందని బాధపడతాడు. నిజానికి ప్రతి మనిషి ఉన్నతమైన తన నడవడికతో పదిమందికి ఆదర్శవంతుడు కావాలి. అంతేకాని తుచ్ఛమైన బాహ్య సౌందర్యానికి విలువ ఇవ్వకూడదు."

అసలైన గాంధి మహాత్ముడ్ని మన కళ్ళముందు నిలబెట్టిన "అటిన్‌బరో" "గాంధీ" సినిమా చూశావా? ఆయనకు ఎంత బట్టతల, దానివల్ల సంఘంలో ఆయనకు విలువ పోయిందా? భారతజాతి పిత అని దేశదేశాల్లో ఎలా కొనియాడబడుతున్నాడో మనకు తెలిసిందే కదా. వై డు యు ఫీల్ బాల్డునెస్ యాజ్ ఎ షేమ్ ఫుల్ థింగ్ వై నాట్ యు ఫీల్ ఇట్ యాజ్ ఎ సింబల్ ఆవ్ నాలెడ్జి" అంటూ సప్తగిరి మనస్తాపాన్ని పోగొట్టాడు డాక్టర్.

"మీరు బట్టతల గురించి ఆలోచన మాని నేను చెప్పినట్లు ఆహారంలో మార్పులు చెయ్యండి."

"అలాగే సార్" అంటూ బుద్ధిమంతుడిలా తల వూపాడు సప్తగిరి.

"మీరు నాన్ వెజిటేరియన్ అయితే మాంసం: చేపలు ఎక్కువగా తినండి. వెజిటేరియన్ అయితే పెరుగు, పాలు, నేయి, మీ ఆహారంతోపాటు విరివిగా తీసుకోండి. వెంట్రుకలు రాలిపోవడం చాలావరకు అరికట్టబడుతుంది." అంటూ వివరించి చెప్పి కొన్ని విటమిన్ టాబ్లెట్లుకూడా వ్రాసిచ్చాడు డాక్టరు.

సప్తగిరి డాక్టరు స్వాంతన వచనాలకు కొంత తెప్పరిల్లినవాడై డైరెక్టరు ఆఫీసుకు వెళ్ళి తన పనికి సంబంధించిన ప్రొసీడింగ్స్ పట్టుకొని తిరిగి భువనగిరికి వచ్చాడు.

ఇంటి లోగిలిలో అడుగు పెట్టగానే మొట్టమొదట చూడాలనుకున్నది నీలవేణిని అదృష్టవశాత్తూ నీలవేణి పంపుదగ్గర నీళ్ళు పడుతూవుంది. "నీలవేణీ" అంటూ ఆనందంగా పిలిచాడు. నీలవేణి తలెత్తి ఇతనిపై వొకసారి విసుగ్గా చూసి పంపు కట్టి విసవిసా నడిచి వెళ్ళిపోయింది.

సప్తగిరి తల తిరిగిపోయింది. తన ఆరాధ్యదేవత నీలవేణి ప్రవర్తన అతనికి అర్థంకాలేదు. గదిలోకి వెళ్ళి బట్టలుమార్చుకొని కొద్దిసేపు పడుకున్నాడు. ఆ రోజంతా ఆమె కనబడలేదు. ఆ రోజేకాక క్రమేణా ఆమె అతనికి దూరం కాజొచ్చింది. సప్తగిరి ఈ వేదన భరించలేక పోయాడు. ఎన్ని రాయబారాలు పంపినా నీలవేణి ఇతనికి ముఖం చూపించలేదు

సప్తగిరి జ్వరాన పడ్డాడు. పక్కింటి వృద్ధురాలు మానవత్వంతో అతనికి సేవ చేస్తూ ఉంది. ఒకరోజు స్నేహితుడు గోవిందరావుతో, 'తను నీలవేణి లేక పోతే చచ్చిపోతానని, ఎలాగయినా తామిద్దరినీ కలపా'లని గోడు పెట్టాడు.

వెళ్ళిన గంటకు తిరిగి వచ్చాడు గోవిందరావు.

"ఏమంటున్నది నా దేవత!" ఆత్రతగా చేతులు పట్టుకుని అడిగాడు.

"కూర్చోండి. గురువుగారూ. అసలు తప్పంతా మీదే."

"నాదా? ఇదేం అన్యాయం" వాపోయాడు సప్తగిరి.

"ఆమె చెప్పిన మాటలు చెబుతాను విను. నువ్వు బాహ్య ఆడంబరాలకు పోతావుట. ఈ రోజు బట్టతల అని నిన్ను నీవే అసహ్యించుకునేవాడివి, రేపు వివాహం అయిన తరవాత అదే న్యూనత కారణంగా తనలో అందం తగ్గిపోగానే ఎవరేమనుకుంటారేమోనని తరిమేస్తావుట. అదీ ఆమె భయం. అందుకని అటు నీ ప్రేమనూ వదలుకోలేక ఇటు తన జీవితం నాశనం చేసుకోలేక నిన్ను ప్రేమించిన ఖర్మానికి కుమిలిపోతూ ఉంది."

"అయామ్ వెరీ సారీ గోవిందరావ్. నేనిక ఒక్క నాటికీ అలా చేయను. ఆమె ముందు ప్రమాణం చేసి చెబుతాను, ఒక్కసారి ఆమెను తీసుకురా."

"నేను తీసుకు రావడ మేమిటి? ఆమె రోజూ వచ్చి ఆ పైపు కిటకీలోంచి చూస్తూంటుంది. అదిగో చూడు" అన్నాడు గోవిందరావు.

అప్పటివరకు కారే కన్నీటిని తుడుచుకుంటున్న నీలవేణి వెళ్ళబోయింది. చప్పున వెళ్ళి చేయి పట్టుకున్నాడు సప్తగిరి. ఇద్దరి కళ్ళలో కన్నీరే.

మరుసటి నెలలో ఇద్దరికీ వివాహం జరిగిపోయింది.

అద్దంలో ముఖం చూసుకున్నప్పుడు 'రచయితల కిదొక శాపం' అని తల తడుముకొని నాలుక కొరుక్కుంటాడు ఇప్పటికీ సప్తగిరి.

సంసారం పెరిగి బాధ్యతలు ఎక్కువయితేనే కాని ఆ ఆలోచన పోదేమో?